

Aqua & sub terra: non adorabis ea, neque seruies eis: & cætera ad hoc præceptum pertinentia. Affirmant isti itaque si volunt contra ipsam suam assertionem, etiam de virtus dei cultu cauenda idolatria, non adhuc baptizandi sed iam baptizatis esse prædicandum: & non iam dicant, eis qui baptisnum percepti sunt, fidem tantum quæ in deum est, intimandam: & post eius sacramenti perceptionem de moribus vita & tanquam de secundo præcepto eos quod ad dilectionem proximi pertinet, instruendos. Vtriusq[ue] inflexicontinat, quam post mare rubrum tanquam post baptisnum populus accepit, nec ita facta est distributio præceptorum, vt ante illius mari transitum de cauenda idolatria plebs doceretur, & postea quam transferunt audirent honorandum patrem & matrem, non moechandum, non occidendum, & cætera bona atque innocentis conuerstationis humanæ. Si ergo ita quisque veniat ad sancti lauacri petitione, ut profiteatur se ab idolorum sacrificijs non receperit, nisi forte postea quando placuerit, baptisnum tamen iam àngue de poscat, templumq[ue] dei viui fieri flagitet, non solum cultor idolorum, verum etiam in aliquo tam nefario sacrefiglio perferuans: quæro ab istis vtrum eum faciendum vel catechumenū cœfiant, quod proculdubio fieri non debere clamabat.

B Neque enim aliud de illorum corde sentiendum est. Reddant itaque rationem secundum testimonia scripturarum, quæ sic intelligenda putant, quomodo huic audeant contradicere, nec admittendum esse confirmant reclamantem atque dicentem, Dicidi & veneror Christum crucifixum, credo filium dei esse Iesum Christum. Non me ultra differas, nisi amplius iam requiras. Quos per Euangelium generabat Apostolus, nihil eos nosse tunc amplius q[uod] Christum crucifixum volebat. Post vocem spadonis quale credere Iesum Christum filium dei esse respondit, continuo Philippus eum baptizare non distulit. Qui me ab idolorum cultu prohibes, nec ad sacramentum Christi admittis, nisi prius inde discessero? illud à pueritia didici, consuetudine ibi grauissima premor faciam cum potero, cum commodum fuerit: quod eti[am] non faciam, non tamen sine Christi sacramento hanc vitam finiam, ne deus exigat animam meam de manibus tuis. Quid huic responderemus existimat? An placet vt admittatur? Abiit. Nullo modo crediderim intantum eos progredi. Quid ergo respondebunt, hæc dicenti, & addenti φ[ilii] libi de idolatria reliquenda saltem dici debuit ante baptisnum, sicut nihil inde ante mare rubrum populus ille primus audiuit, quoniam lex hoc habet quem ex Egypto iam liberatus accepit. Perfecto dictum sunt homini, templum dei futurus es, cum baptisnum acceperis. Dicit autem Apostolus, Quæ compotio templo dei cum idolis? Quare ergo non vident similiter esse dicendum, membrum Christi futurus es, cum acceperis baptisnum. Non possunt membra Christi esse membra meretricis: quia & hoc Apostolus dicit alio loco, Nolite, inquit, errare neque fornicatoris, neque idolis seruientes, & cætera quæ illuc enumerat, regnum dei possidebunt. Cur ergo ad baptisnum idolis seruientes non admittimus & fornicatores admittendos putamus, cum & his & cæteris malis dicat, Et hæc quidem fuit, sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis in nomine domini Iesu Christi & in spiritu dei nostri? Quid igitur causa est, vt cum potestas pateat vtrunque prohibendi, videntem ad baptisnum permittam fornicularum permanere, & non permittam idolis seruientem: cum & illis & illis dici audiam, & hæc quidem fuit, sed abluti estis: sed eo mouentur isti, quia putant esse in tuto salutem eorum, quanquam per ignem qui in Christum credidisse

rint, sacramentumq[ue] eius acceperint: id est, baptizati fuerint, etiam si morum corrigerendorum ita negligentes sint, vt ne quiter vivant. Vnde mox video si deus iutuerit, quid secundum scripturas sentiendum sit. Nutic in hac questione adhuc versor, in Baptis-
qua eis videtur, baptizatos admonendos esse de modis fidei
ribus ad christianam vitam pertinentibus, baptizatio opa præ-
dis autem solam insinuandam fidem. Quod si tamen es-
set, præter tam multa que diximus, non Ioannes XIII.
Baptista venientibus ad baptisnum suum diceret,
Generatio viperarum quis ostendit vobis fugere Matth. 3.
ab ira ventura? Facite ergo fructum dignum poenitentiae & cætera, que vtique non de fide, sed de bonis operibus admonet. Vnde & militibus dicentibus
quis quid faciemus non dixit interim credite & ba-
ptizemini, post audietis quid facere debeatis: sed
ante dixit, ante præmonuit, vt venturo domino in
cor corum tanquam præcursor multidaret vitam. Ne
mem conculeritis, nulli calumniam feceritis, sus-
ficiat vobis stipendum vestrum. Similiter publica-
nis querentibus quid facere deberent, Nil nihil am-
plius, inquit, exigatis præterquam constitutum est
vobis. His breuiter commemoratis Euangelista, non
enim totos catechismos inserere debuit, fatis signi-
ficauit pertinere ad eum à quo baptizadus catechi-
zatur, docere & monere de moribus. Quod si respō-
E
dissent Ioanni, prorsus non faciemus fructus dignos
poenitentiae, calumniatur sumus, concussuri sumus,
ea quæ nobis non debentur exacturi sumus, & ni-
hilominus eos post hanc professionem baptizaret:
nec sicutam dico posset vnde modo questio est, non
esse temporis cum quisque baptizandus est, vt prius
illiserofiat quemadmodum vitam bonam agere
debeat. Quid ipse dominus, vt alia omittam, cum
abeat duos ille quæceret quid boni faceret vt vitam
æternam consequeretur, recolant quid responderet,
Si vis venire, inquit, ad vitam, seruam data. At Luc. 18,
ille, quæ tunc annos commemoravit præcepta
legis, Non occides, non moechaberis, & cætera:
vbi cum ille responderet hæc se fecisse à iuuentute
sua, addidit etiam perfectionis præceptum, vt vendi-
tis suis omnibus & in pauperum eleemosynis ero-
gatis haberet thesaurum in celo, & eundem domi-
num sequeretur. Videant igitur non ei dictum esse
vt crederet & baptizaretur, quo solo adiutorio pu-
tant isti venire hominem ad vitam: sed morum præ-
cepta homini data, quæ vtique sine fide custodiri ob-
seruarique non possunt: nec tamen quia hic de insi-
nuanda fide dominus videtur tacuisse, præscribitur F
mus nos atque contenti sumus, morum tantummo-
do præcepta dicenda esse hominibus ad vitam per-
uenire cupientibus, Vtraque enim mutuo connexa
sunt, sicut ante dixi: quia neque dilectio dei potest esse in homine qui non diligit proximum, nec dilectio proximi in eo qui non diligit deum. Ideo aliquando alterum sine altero, sive illud, sive illud, p[ro] plena doctrina inuenitur scriptura cōmemorare, vt etiā hoc modo intelligatur alterum sine altero esse non posse: quia & qui credit deo debet facere quod præcepit deus, & qui propter eam facit quia præcepit deus, ne-
cessit est vt credat deo. Quare iam illud vi. Quod si
deamus, quod excutiendum est à cordibus religiosus sola
fis, ne mala securitate salutem suam perdant, si ad salutē
eam obtinendam sufficere solam fidem putauerint, nō sufficit
bene autem vivere & bonis operibus vitam deitatem sine operi
re neglexerint. Nam etiam temporibus Apostolorum, Cap.
rum non intellectis quibusdam subobscuris senten-
tias Apostoli Pauli, hoc enim quidam arbitrati sunt dice-
re, faciam mala vt veniam bona: quia dixerat, Lex
subintravit vt abducat delictū, vbi autem abducat
delictū, sup abducat gratia. Quod ideo verum est, ga-
legē accipiētes homines qui de Iesu virib[us] superbis
me præ-